

JUDr. PAVEL BLAŽEK, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

V Praze dne 27.02.2013
Čj. 49/2013-OD-SPZ

Nejvyšší soud ČR
Burešova 20
657 37 Brno

Věc: obv. M. K. – stížnost pro porušení zákona
Příloha: spis OS v Děčíně sp. zn. 0Nt 1103/2012

Podle § 266 odst. 1 tr. řádu podávám v neprospěch obviněného M. K.

stížnost pro porušení zákona

proti výroku usnesení Okresního soudu v Děčíně ze dne 14.11.2012, sp. zn. 0 Nt 1103/2012, kterým bylo ke stížnosti obviněného podané proti usnesení policejního orgánu Policie České republiky, KŘP Ústeckého kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Děčín, Oddělení hospodářské kriminality ze dne 22.10.2012 č. j. KRPU-184344-66/TČ-2012-040281, vydaného podle § 79f tr. řádu k § 79a odst. 1 tr. řádu rozhodnuto tak, že se napadené rozhodnutí policejního orgánu podle § 146a odst. 2 tr. řádu zrušuje.

Usnesení nabylo právní moci dne 14.11.2012.

Stížností pro porušení zákona je napadáno výše citované usnesení Okresního soudu v Děčíně, protože jeho výrokiem byl porušen zákon ve prospěch obviněného v ustanoveních §79a odst. 1, § 79f, § 134 odst. 2 tr. řádu, § 149 odst. 1 tr. řádu a v řízení jemu předcházejícím také v § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu.

Usnesením policejního orgánu Policie ČR, KŘP Ústeckého kraje, Služby kriminální policie a vyšetřování, Územní odbor Děčín, Oddělení hospodářské kriminality ze dne 22.10.2012 č. j. KRPU-184344-66/TČ-2012-040281, bylo rozhodnuto tak, že podle § 79f tr. řádu k § 79a odst. 1 tr. řádu se zajišťuje jako náhradní hodnota z výnosu na trestné činnosti částka 214.571,- Kč včetně příslušenství, uložená na účtu obviněného č...vedeného u České spořitelny, a. s. Současně byla obviněnému zakázána jakákoliv dispozice se zajištěnými peněžními prostředky nacházejícími se na účtu. Pokud jde o trestnou činnost, je obviněný

restně stíhán pro restný čin pojistného podvodu podle § 250a odst. 2, 3 tr. zákona účinného do 31.12.2009 (dále jen tr. zákon).

Proti tomuto usnesení podal obviněný prostřednictvím obhájce Mgr. Z. P. stížnost, z jejíhož podnětu rozhodl Okresní soud v Děčíně usnesením ze dne 14.11.2012 sp. zn. 0 Nt 1103/2012 tak, že podle § 146a odst. 1 tr. řádu napadené rozhodnutí policejního orgánu zrušil.

V odůvodnění usnesení, k samotnému meritu věci okresní soud jen velmi stroze uvedl, že podle jeho názoru je citované usnesení policejního orgánu nepřiměřené. Dále bylo konstatováno, že s rozhodnutím o takové záležitosti se soudkyně setkává za 20 let své praxe poprvé. Dále bylo poukázáno na skutečnost, že v dané fázi vyšetřování se nerozhoduje o vině obviněného, což přísluší až následně soudu s tím, že obv. K. je prozatím pouze v roli obviněného v restním řízení, že jde o běžný případ a navíc vzhledem k přetíženosti restního úseku Okresního soudu v Děčíně lze očekávat, že předmětná věc bude projednávána nejspíše až koncem roku 2013 či začátkem roku 2014. Proto v souladu s názorem obhájce vyjádřeným ve stížnosti soud uzavírá, že důsledky zajištění peněz by tak po velice dlouhou dobu stěžovaly bezúhonně osobě osobní život i podnikání, přičemž obviněný nebyl doposud restán, vlastní řídicí oprávnění, nepáchá dopravní nehody a ani výše škody není neobvykle vysoká a od posuzované události je dán velký časový odstup (r. 2009).

Podle § 79a odst. 1 tr. řádu nasvědčují-li zjištěné skutečnosti tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky jsou určeny ke spáchání restného činu nebo k jeho spáchání byly užity nebo jsou výnosem z restné činnosti, může předseda senátu a v přípravném řízení státní zástupce nebo policejní orgán rozhodnout o zajištění peněžních prostředků na účtu a případně též peněžních prostředků dodatečně došlých na účet, vztahuje-li se důvod zajištění i na ně, včetně jejich příslušenství.

Nelze-li dosáhnout vydání nebo odnětí věci (§ 78 tr. řádu a 79 tr. řádu) nebo nelze-li zajistit peněžní prostředky na účtu (§ 79a tr. řádu a 79b tr. řádu), zaknihované cenné papíry (§ 79c tr. řádu), nemovitost (§ 79d tr. řádu) nebo jinou majetkovou hodnotu (§ 79e tr. řádu), které jsou určeny ke spáchání restného činu nebo k jeho spáchání byly užity, nebo jsou výnosem z restné činnosti, může být místo nich podle § 79f tr. řádu zajištěna náhradní hodnota, která odpovídá, byť jen zčásti, jejich hodnotě; přitom se postupuje obdobně podle příslušných ustanovení upravujících jejich vydání, odnětí nebo zajištění (§ 78 až 79e tr. řádu).

Podle § 2 odst. 5 tr. řádu orgány činné v restním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Podle odst. 6 téhož ustanovení orgány činné v restním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.

Podle § 134 odst. 2 tr. řádu je v odůvodnění usnesení třeba, jestliže to přichází podle povahy věci v úvahu, zejména uvést skutečnosti, které byly vzaty za prokázané, důkazy, o něž se skutková zjištění opírají, úvahy, jimiž se rozhodující orgán řídil při hodnocení provedených důkazů, jakož i právní úvahy, na jejichž podkladě posuzoval prokázané skutečnosti podle příslušných ustanovení zákona.

Podle § 149 odst. 1 tr. řádu nezamítne-li nadřízený orgán stížnost podanou proti usnesení, zruší napadené usnesení, popřípadě postupuje podle písm. a) či b) tohoto ustanovení.

Jak vyplývá z napadeného usnesení Okresního soudu v Děčíně, soud se výše uvedenými ustanoveními tr. řádu důsledně neřídil.

Rozhodnutí o zajištění peněžních prostředků nebo náhradní hodnoty může být zcela zjevně učiněno i v přípravném řízení, v každém případě je ovšem namístě ve fázi trestního řízení, v níž není pravomocně rozhodnuto o vině obviněného. Podmínkou je, že zjištěné skutečnosti musí nasvědčovat tomu, že peněžní prostředky na účtu u banky jsou určeny ke spáchání trestného činu nebo k jeho spáchání byly užity nebo jsou výnosem z trestné činnosti, resp. pokud nelze takového zajištění dosáhnout, je možné zajistit náhradní (odpovídající) hodnotu (§ 79a odst. 1 a § 79f tr. řádu). Pro naznačený, byť fakultativní, postup tudíž zásadně není rozhodné, že o vině obviněného rozhodne až následně soud, ani zda se věc týká obvyklejšího či méně obvyklého jednání, ani to, zda obviněný již byl v minulosti trestán či zda je bezúhonným občanem. Dále je potřeba zmínit, že realizaci zajištění ve smyslu § 79a odst. 1 či § 79f tr. řádu nutně provází, stejně jako realizaci dalších institutů uvedených v části první hlavě čtvrté tr. řádu, jisté omezení obviněného či dalších osob. Přestože je třeba při jejich uplatňování dbát principu přiměřenosti, není možné užití žádného z těchto institutů a priori odmítat jen proto, že omezuje obviněnou či jinou osobu. Podobně nelze považovat za přípustné odmítání zajištění peněžních prostředků či náhradních hodnot s odkazem na předpoklad doby, kdy bude ve věci pravomocně rozhodnuto (když navíc takový předpoklad je nutně velmi nepřesný). Již vůbec s výše naznačenou problematikou nesouvisí, zda se ve věci činný soudce s obdobným řízením ve své praxi setkal či nikoli.

Souhrnně je namístě konstatovat, že veškerá tvrzení sdělená Okresním soudem v Děčíně v odůvodnění napadeného usnesení nemají pro posouzení zákonnosti a důvodnosti napadeného usnesení policejního orgánu, žádný výraznější význam. Podstaty potřebného posouzení se týkal jen závěr, podle něhož je usnesení policejního orgánu nepřiměřené, který by ovšem následně musel být doplněn konkrétní úvahou soudu o tom, v čem nepřiměřenost spočívá a nikoli pouze obecným odkazem na fázi řízení či dřívější bezúhonnost obviněného.

Soud tak v rámci přezkumného řízení nepostupoval v souladu s § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu, neboť především nezjistil v rozsahu potřebném pro rozhodnutí skutkový stav věci nezatížený pochybnostmi, ale zaobíral se toliko okrajovými či přímo nesouvisejícími okolnostmi. Následně, aniž by řádně posoudil důvodnost podané stížnosti, zrušil napadené rozhodnutí policejního orgánu postupem podle § 146a odst. 2 tr. řádu, ačkoliv toto ustanovení má význam toliko pro určení stížnostního orgánu a správně mělo být užito § 149 odst. 1 tr. řádu. Svůj postoj soud navíc vyložil v usnesení, které obsahuje pouze několik obecných úvah, které by - při jejich akceptování - v zásadě vylučovaly zajišťování podle § 79a či § 79f tr. řádu v přípravném řízení a které je v rozporu s § 134 odst. 2 tr. řádu činí usnesení nepřezkoumatelným. S odkazem na shora uvedené nutno konstatovat, že Okresní soud v Děčíně se svým rozhodnutím dostal mimo mantinely shora uvedených ustanovení procesního práva trestního a porušil tím zákon ve prospěch obviněného M. K.

S odkazem na shora uvedené **navrhují**, aby Nejvyšší soud České republiky:

podle § 268 odst. 2 tr. řádu vyslovil, že usnesením Okresního soudu v Děčíně ze dne 14.11.2012 sp. zn. 0 Nt 1103/2012 byl porušen zákon v ustanoveních §79a odst. 1 tr. řádu,

§ 79f tr. řádu, § 134 odst. 2 tr. řádu a § 149 odst. 1 tr. řádu a v řízení jemu předcházejícím také v § 2 odst. 5 a 6 tr. řádu ve prospěch obviněného M. K.

Nejvyšší soud rozhodl pod sp. zn.: [4Tz 7/2013](#)